

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1938. Št. 2.

Posamezna številka 1 Din.

Cerkveno gospodarstvo

Skoro vsako leto objavi Kranjski zvon v februar-ski številki nekako bilanco cerkvenega gospodarstva kranjske župnije, da more vsak župljan videti, kako se pri cerkvah gospodari in kako stoji v gmotnem oziru kaka cerkev v župniji. V l. 1937. je bil pri posameznih cerkvah sledeči denarni promet:

Zupna cerkev:

Župna cerkev je imela 1. januarja 1937. dolga v celoti še radi restavracijskih del din 90.191.—.

Dohodkov je bilo v letu 1937 skupaj din 74.519.50

Stroškov je bilo v letu 1937 skupaj din 39.058.75

Tako je ostalo koncem l. 1937. še dolga din 54.730.75

Med dohodki župne cerkve so: redna nedeljska pušica, darovanje za župno cerkev, cerkvene klopi, prispevki pri pogrebih za cerkev, cerkvene pušice oziroma nabiralniki in pa darovi posameznih oseb.

Med največjimi dobrotniki pretečenega leta je bila neka neimenovana oseba, ki je darovala za cerkvena okna hranilno knjižico v znesku din 13.490.—. Poleg tega moram s hvaležnostjo omenjati tudi mestno občino Kranj, ki je lansko leto prispevala za popravila župne cerkve lepo svoto din 10.000.—, drugi darovalec je tudi naklonil din 5000.— podpore, poleg teh pa nekateri dobrotniki, ki ne žele biti imenovani. Radi teh podpor je župna cerkev mogla v l. 1937. zmanjšati svoj dolg od din 90.191.50 na din 54.730.75.

Med stroški v l. 1937. so bili važnejši sledeči: Prispevki cerkovnikom, trošarina na elektriko, popravila električne napeljave, žarnice, popravila obleke, popravila strehe, strel voda, strešnih žlebov, sveče, popravila zakristije, kamor je treščila strela, postavljanje in pospravljanje zimskih podov, božjega groba in druge manjše malenkosti.

Največji izdatek v l. 1937. je bil za nova cerkvena okna, ki so v celoti stala din 13.900.—, brez stroškov za prevoz in drugo.

Posebno moram s hvaležnostjo pripomniti, da je kranjska elektrarna Mayr & Komp. dobavljala ves električni tok popolnoma brezplačno in je bilo treba plačati le trošarino. Radi sprememb v lastništvu bo žal ta velika podpora najbrž sedaj naprej odpadla.

Vsem lastnikom elektrarne se tem potom prav lepo zahvaljujem za veliko naklonjenost, ki so jo dosedaj kazali napram župni cerkvi.

Rožnenska cerkev.

Rožnenska cerkev ima še vedno radi znanega viharja l. 1929. znaten dolg, ki je znašal 1. jan. 1937 din 6.223.75. Med letom so znašali dohodki pri tej podružnici skupno din 7.823.75. Dohodki pri rožnenski cerkvi izvirajo iz pušic in nabiralnikov, darovanje in posebna zbirka za napravo lustra in napeljavo elektrike, ki je znašala din 2900.—. Stroški so znašali skupno din 3.921.—. Med stroški so večji izdatki za napeljavo elektrike din 2.538.50 in za predelavo lustra din 933.—, drugo so le manjši izdatki. Koncem leta 1937. je znašal tako dolg rožnenske cerkve din 2.321.—.

Pungert.

Tudi ta podružnica ima še dolg izza znanega viharja l. 1929., ki je odnesel cerkveni stolp in je znašal ta dolg 1. januarja 1937. še din 4.635.25. Med letom je znašal dohodek pri tej podružnici — pušice in darovi — skupno din 2227.—. Stroškov ni bilo nobenih, razen onih, kar so razni dobrotniki pri cerkvi zastoj napravili in popravili. Tako je znašal pri tej podružnici 1. januarja 1938. še dolg v znesku din 2.408.25.

Primskovo.

Podružnica M. B. na Primskovem je imela v l. 1937. celotno dohodkov din 10.787.—. Dohodki so bili: pušice, darovanje, najemnina od ustanovnega zemljišča, darovi. Vse to je cerkev izdala za ustanovne sv. maše, deloma za popravila pri cerkvi in pokopališču in druge manjše potrebščine.

Račun prosvetnega doma na Primskovem je poseben. Prosvetni dom na Primskovem je last podružne cerkve na Primskovem. Za njegovo zgradbo se pobirajo darovi in podpore, za dograditev pa se je dobilo primerno posojilo. Ko bo dom končan, se bo podal celoten obračun.

Cirčiče.

1. januarja 1937. je imela podružnica v blagajni din 605.50, med letom se je nabralo din 385.—, skupno

je bilo tako dohodkov din 990.50. Stroškov za soseskine sv. maše in male potrebščine din 278.—, tako je ostalo 31. decembra 1937. din 712.50 v blagajni.

Huje.

Podružnica Huje je imela 1. januarja 1937. v blagajni din 4.813.75. Med letom je bilo dohodkov skupno din 8.028, stroškov pa din 3.585. Ostane 31. decembra 1937. v podružnični blagajni din 9.256.75.

Dohodke te podružnice tvorijo predvsem najemni- na za hišo in njivo ter pušica in darovanje, stroške pa tvorijo predvsem davki, popravila in manjše cerkvene potrebščine.

Rupa.

Dohodki od zvonjenja in prispevki za soseskine sv. maše skupno din 660.—. Stroški: Lanski primanjkljaj din 126.—, zavarovalnina in soseskine sv. maše in drugi manjši izdatki skupno din 488.—. Tako je ostal koncem leta prebitok v znesku din 172.— v cerkveni blagajni.

Ubožni sklad:

Župna cerkev v Kranju ima njivo, ki je last župnega ubožnega sklada, to njivo prepušča v užitek sirotišnici v Marijanišču. V župni ubožni fond se zbirajo nabirke pri sv. Antonu v rožnovenski cerkvi — takozvani kruh sv. Antona. Včasih kaka dobra duša pusti v župni pisarni za reveže večji ali manjši dar, vse to se zbira v ubožnem fondu, iz katerega se deli revežem ki so v resnični potrebi. L. 1937. se je v ta fond nabralo skupno din 4.095.25, izdatkov pa je bilo din 3.532.75 in je koncem decembra 1937 ostalo v blagajni din 562.50

Če bo kdo seštel vse darove in prispevke, ki jih je l. 1937. prejela župna cerkev v Kranju in njene podružnice in ki so jih darovali dobrotniki za reveže, bo lahko videl, da so dobra srca mnogo denarnih žrtev prinesla na oltar cerkve. Vsem, ki so l. 1937 pomagali vzdrževati naše cerkve, se tem potom prav lepo zahvaljujem. Naj ljubi Bog vsem darovalcem obilo poplača tu in onstran groba!

V znak hvaležnosti se bo na praznik Lurške M. B., v petek, dne 11. februarja opravila v župni cerkvi ob 8. uri sv. maša za vse dobrotnike cerkve in naših dobrodelnih ustanov.

† Matej Rebolj

V nedeljo, dne 16. januarja je umrl v št. Vidu pri Vipavi najstarejši slovenski duhovnik, č. konzistorijalni svetnik in župnik v pokoju Matej Rebolj.

Pokojni g. župnik in svetnik Matej Rebolj je bil rojen v kranjski župniji in sicer na Klancu št. 17, v znani „Pinčevi“ družini, 15. septembra 1840. Ko bi bil živel še dobri dve leti, pa bi bil doživel 100 let. Njegov oče je bil tudi Matevž, kakor je zapisano v rojstni

knjigi, se je takrat pisal „Rebou,“ njegova mati je bila Marjeta Brešar iz Čirčič št. 11, iz znane gruntarske hiše. Po gimnazijskih študijah je stopil v goriško semenišče, kjer se je priglasil za tržaško škofijo in je bil posvečen v mašnika 28. novembra 1869, ter je pel svojo novo mašo v župni cerkvi v Kranju.

53 let je pastiroval v raznih župnijah tužne Istre, nazadnje kot aktiven župnik v Truškah nad Kopro do l. 1922, ko je kot 82 letni starček šele stopil v pokoj in se naselil v št. Vidu pri Vipavi, kjer je tudi še pomagal v dušnem pastirstvu, dokler so mu dovoljevale telesne moči. Njegov pogreb je bil za sedanje razmere na Vipavskem veličasten, pravo zmagoslavje delavnega duhovnika, ki je vztrajal v delu za božjo čast, zveščanje duš in blagor svojega naroda do zadnjih mej svojih telesnih moči.

Letos bo mislim 55 let, kar sem ga prvič videl. Bilo je v počitnicah, ki sem jih prebil pri svojem stricu, ki je bil tedaj župnik v Kortah nad Portorose. Duhovniki so imeli nekako konferenco ali nekaj podobnega v Kopro, pa me je vzel s seboj stric in tam sem prvič videl pokojnega Rebola, ki je bil takrat star že nad 62 let. S svojo ljubeznivostjo se mi je kot mlademu študentu izredno prikupil. Bil je vedno vesel, nasmejan in prijazen. Posebno pa mi je takrat imponiral, ker je bil dober jahač. Pa ne za šport, ampak za krvavo potrebo. Tožil je, da ga noge nerade nosijo po hribih in kamenju, za to da potrebuje konja, ker bi sicer moral župnijo pustiti. Opravljal je veliko in razsežno župnijo Truške, ki je vsa hribovita, takrat skoro brez vozne ceste, sam brez kaplana. Še danes se ga spominjam, kako je jahal proti domu iz Kopro. Za njim sva se peljala v kočiji s stricem, on pa pred nama na istrijskem konju, zravnan, kakor kak general, izpod klobuka, pa mu je krasil glavo venec popolnoma sivih las. Ko bi ne bilo videti sive glave, bi ga nihče ne bil sodil, da ima že 62 let.

Drugo leto smo ga šli obiskat v njegovo „albansko vas“, kakor sem sebi rekel. Z Šifrerjevimi Francelnom, ki je takrat trgal klopi v 2. ali 3. r. ljudske šole sva skupno jahala proti vrhu, kjer stoje Truške, starega mulota, ki se naju je otepal in grizel, da je bilo veselje. Kakšna pota so pač bila tam. Za naše recimo evropske pojme, so bili po vsej župniji le slabi kolovozi, in kamenite kozje steze, ki jih je zmogel le vztrajni istrijski konjiček. In v teh težkih krajevnih razmerah je vzdržal g. Rebolj od takrat še skoro 20 let kot aktiven župnik, večinoma sam brez kaplana. Čeprav so mu „nagajale noge“!

Pa ko bi mu bile nagajale le njegove stare noge. Niso bili redki tudi župljani, ki so mu metali polena pod noge.

Okrog 1870. so vladale v Istri žalostne razmere, da je v Avstriji po pravici dobila priimek „tužna Istra“. Duhovnikov je bilo malo, slovenskih šol nikjer drugod, kakor tam, kjer so duhovniki poučevali. Gospodarsko so bili Slovenci popolnoma odvisni od krajevnih bogat-

tašev, ki so bili lahonskega mišljenja ali pa so bili odvisni od premožnih meščanov Italijanov. Vladala je revščina in kulturna zaostalost. In v tistih časih so pričeli prihajati v tržaško škofijo idealni kranjski dijaki, iz katerih je zrastel kader mladih in agilnih slovenskih duhovnikov, ki so budili versko življenje in dvigali slovenski narod v Istri kulturno in gospodarsko. Neredko se je slišalo, da se pozna župnija, v kateri je kdaj župnikoval kak „kranjec“. Celo župnišče je kazalo drugo lice, če je kdaj v njem pastiroval duhovnik iz Kranjske; saj je krožila šala po deželi, da v župnišču še stranišča nimajo, kjer ni bilo župnika — Kranjca.

Duhovniki so ustanavljali šole, slovenska društva in gospodarske zadruge, da so tako dvigali svoj narod versko, kulturno in gospodarsko. To delo je bilo naporno, združeno z velikimi osebnimi žrtvami in trpljenjem, a je želo tudi velike uspehe. Slovenski narod se je dvigal iz otopelosti, iz nezavednosti in mlačnosti. Zarja verskega in narodnega preporoda med istrskimi Slovenci je vzhajala, pa je prišla svetovna vihra, ki je uničila vse to delo.

Temu delu katoliške slovenske duhovščine pa se je uprl vaški oderuh, naprednjak, in mogočnjak, italijinaš in narodni izdajalec. Sovražnik slovenskega naroda in verskega preporoda je organiziral divjo gonjo proti delavni in nesebični slovenski duhovščini. Ponekod so mnogo Slovencev premotili in zapeljali, da so lastni ljudje delali zapreke, nasprotovali delu duhovnika, z lažjo in hujskanjem netili odpor proti „kranjcem“ in tako so morali slovenski duhovniki marsikje prestati bridke ure, ponekod je prišlo tako daleč, da duhovnik ni bil celo več varen svojega življenja.

Tudi pokojni Rebolj Matej je bil med onimi, ki so vse svoje moči do izčrpanosti posvetili Bogu v čast in blagor svojemu revnemu narodu. Pa tudi on je moral jesti bridki kruh nasprotovanja. Hvaležnosti ni mnogo našel v Truškah, dasi so ga verniki, kar je bilo dobrih, srčno spoštovali in ljubili. Kljub skromnim dohodkom, kljub veliki starosti, kljub težavam in nasprotovanjem, kljub velikim naporom, pa je pokojni gospod vzdržal na svoji postojanki, dokler je le mogel. Šele kot 82 letni starček se je umaknil s svoje postojanke v zaslužen pokoj.

Bil je duhovnik, zvest svojemu poklicu, vedno idealen, mož molitve in dela.

Ko sem pred nekaj leti obiskal one kraje, po katerih sem hodil kot dijak, je vladala v slovenskem delu Istre prava puščava. Cel dekanat je imel komaj še par duhovnikov, pa še tisti so bili bolehnii ali preobloženi. Neredko umirajo naši ljudje brez duhovnikove pomoči. Marsikje je v poganskih deželah bolj preškrbljeno za duhovnike, kakor je danes v Istri med Slovenci... Morda je to tudi kazen božja za to, ker narod ni spoštoval svojih duhovnikov, ki so se za njega izčrpavali. Toda eno sem našel med ljudmi: To je bilo veliko

spoznanje, da so nekdam imeli v svojih duhovnikih velik zaklad. Danes šele cenijo njih delo, ko je žal prepozno...

Kranjska župnija je lahko ponosna, da je tudi dala Slovencem v Istri misijonarja; misijonarja katoliške in slovenske misli, misijonarja, ki je posvetil vse svoje moči, celo svoje dolgo življenje Bogu in narodu. Zato je prav, da tudi v njegovi rojstni župniji ostane na njega trajen spomin.

Župnija Kranj

OZNANILA ZA FEBRUAR:

2. **Marijino očiščevanje** — Svečnica, nezapovedan praznik, služba božja kakor ob nedeljah, ob 10.30 blagoslov sveč, na to procesija okrog cerkve in sv. maša. Procesije okrog cerkve naj se udeleže vsi, ki so pri blagoslovu sveč. Popoldan so slovesne litanije M. B. in po litanijah je darovanje sveč za cerkev. Vsem župljanom se priporoča župna cerkev, da ji na svečnico pomagata z darovi za razsvetljavo in svečami.

3. **Sv. Blaž**, ob 5.45 blagoslov sveč sv. Blaža, nato blagoslov sv. Blaža. Ob 8. sv. maša na Pungertu, kjer se deli Blažev blagoslov po sv. maši. Ob 8. ta dan v župni cerkvi odpade sv. maša.

4. **Prvi petek v mesecu**, ob 6. sv. maša z blagoslovom.

6. **V. ned. po razgl. Gospodovem, prva nedelja v mesecu**, sv. maša ob 6. z blagoslovom in mesečno sv. obhajilo za moške. Popoldan velikonočni pouk za dekleta iz vse župnije.

10. **Konferenca, ni v župni pisarni uradovanja**.

11. **Lurška Mati Božja**, ob 8. sv. maša za vse dobrotnike cerkva.

15. **Prva predpepelnična nedelja**, spomin kronanja sv. očeta papeža, ob 10.30 peta sv. maša in zahvalna pesem. **Popoldan je velikonočni pouk za žene iz vse župnije**.

20. **Druga predpepelnična nedelja**, služba božja po navadi, po osmi sv. maši **velikonočni pouk za moške iz vse župnije** razen onih iz Primskega.

27. **Pustna nedelja** pričetek 40 urne pobožnosti v čast sv. R. T. Ob 6. pridiga, nato blagoslov z Najsvetejšim in sv. maša. Ob 5. cerkveni govor in litanije presv. Srca Jezusovega, ob 6. se Najsvetejše spravi

Uro molitve naj molijo: 12. do 1. III. red, od 1. do 2. dekleta, od 2. do 3. žene, od 3. do 4. moški, od 5. do 6. šolska mladina.

28. **Pustni ponedeljek**. Sv. maše ob 6. 7. 8. 9. in 10. Uro molitve naj molijo ta dan in v torek v istem redu, kakor v nedeljo, le da v torek odpade ura molitve ob 5. uri, ker je ob 5. uri govor, po govoru litanije in zahvalna pesem.

POROČENI PARI:

Štupar Anton, posestnika sin, Breg 9, ž. Komenda in **Kepic Ljudmila**, posestnika hči, Klanc 52 ž. Komenda, por. 9. jan. 1958.

Kreutzer Henrik, tipograf, Savski breg 10 in **Kristan Anica**, prešivalka, Savski breg 10, poročena 15. januarja 1958.

Tadel Anton, tekstilni tehnik, Tržič, Ljubeljska c. 58 in **Sire Ana**, Blejska c. 11, poročena 20. januarja 1958. v Ljubljani.

Majnik Rudolf, kurjač, Zlato polje 2 in **Slatnar Frančiška**, tkalka Trubarjev trg 8, poročena 25. januarja 1958.

Rehberger Alojzij, čevlarski pomočnik, Primskovo 15 in **Volčič Ana** delavka, Gorenje 5, poročena 30. januarja 1958.

MRLIŠKA KRONIKA:

Tomazič Franc, poročnik v pokoju, Kranj, Ljubljanska c. 1 rojen 23. 11. 1875, umrl 1. jan. 1938.

Pokorn Frančiška, roj. **Pogačar**, vdovo, užitkarica, Primskovo 32, roj. 4. nov. 1862, umrla 6. jan. 1938.

Zirovnik Marija roj. **Pintar**, žena šolsk. upr. v pok., Kranj, Tavčarjeva 16, roj. 8. sept. 1866, umrla 18. jan. 1938.

Črnigoj Ignacij, zidar, italj. državljan, Primskovo 151, roj. 27. maja 1862, umrl 19. jan. 1938.

Gunčar Jožef, železničar v pokoju, Kranj, Tyrševa 2, roj. 27. jan. 1866, umrl 20. jan. 1938.

Grašič Jožef, posestnikov sin, Huje 1, roj. 12. marca 1915, umrl 21. jan. 1938.

Štrupi Jožefa, mestna uboga, Kranj, ubožnica, roj. 18. marca 1850, umrla 29. jan. 1938.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZNANILA ZA FEBRUAR:

2. **Svečnica**. Zjutraj sv. maša po navadi, ob 9. blagoslov sveč in služba b. z blagoslovom. Po maši darovanje sveč za cerkev. Zjutraj ves. odveza in skupno obhajilo Marijine družbe, popoldan ob pol dveh shod Mar. družbe, ob 2. pete litanije M. B.

3. Zvečer ob pol sedmih molitvena ura.

4. Ob 6. sv. maša pri oltarju Srca J. z blagoslovom.

6. **5. nedelja po razglašenju**. B. služba po navadi. Zjutraj skupno obhajilo apostolstva mož. Popoldan ob 2. molitvena ura in litanije Srca J.

13. **1. predpepelnična nedelja**. Obletnica kronanja sv. Očeta. Po maši ob 9. zahvalna pesem.

14. **Sv. Valentin**. Ob 8. sv. maša v Stražišču.

20. **2. predpepelnična nedelja**. Božja služba po navadi.

24. **Sv. Matija**. Sv. maša v Drulovki za sososko.

27. **3. predpepelnična nedelja**. Božja služba po navadi.

POROČENI PARI:

Marencič Jernej, tov. delavec iz Dobrniča in **Ana Cvenkelj**, tovarniška delavka iz Brezij, poročena 9. jan.

Vladimir Marjanovič, vojaški kovač v Stari Loki in **Pavla Švelc** iz Huj, poročena 9. jan.

Franc Stanovšek, tovarniški uslužbenec na Jesenicah in **Mihaela Lavtar**, tov. uslužbenka iz Bukovice, poročena 23. jan.

MRLIŠKA KRONIKA:

Gorjanc Janez, posestnik na Gorenji Savi, star 73. let, umrl 2. januarja.

Plut Vida, tovarniškega delavca hči iz Zg. Bitnja, stara 7 mesecev, umrla 4. januarja.

Draksler Martin, oženjen delavec v Stražišču, star 48 let, umrl 7. januarja.

Šifrar Janez, zak. sin posestnika iz Sred. Bitnja, star 1 mesec, umrl 11. januarja.

Bašar Valentin, posestnika sin iz Zg. Bitnja, star 27 let, umrl 12. januarja.

Nezman berač, star okrog 60 let, umrl v Sred. Bitnju 16. jan.

Marija Tepina, občinska uboga, stara 76 let, umrla 16. jan.

Šilar Martin, vdovec, železničar v pok. star 58 let, umrl v Sred. Bitnju 35, 26. jan.

Bohorič Štefan, samski tovarniški delavec iz Rajhenburga, star 18 let, umrl 30. januarja.

Razno

Sv. Janez Nepomuk na novem mostu preko Kokre. Na starem lesenem mostu preko Save je stal kip sv. Janeza Nepomuka, ko so most podrli, je prišel kip na podstrešje v župnišče. Ta kip bo občinska uprava v Kranju sedaj nadomestila na novi most preko Kokre. V sredini mostu se bo ograja nekoliko prekinila in se bo tam napravilo primerno urejeno mesto za kip, ki bo tako zopet po dolgi letih prišel na primerno mesto.

Primskovo. V nedeljo 23. januarja se je vršil popoldan v telovadnici Prosvetnega doma velikonočni pouk za moše iz Primskovega in Gorenj., pri tej priliki smo obravnavali tudi vprašanje popravila župnišča na Primskovem in tamkajšnje podružne cerkve. Proračun za popravo cerkve in župnišča na Primskovem znaša okroglo din 70.000.—. Večina navzočih se je izjavila proti temu, da bi se stroški za popravila krili potom konkurenčne obravnave. Potom prostovoljnih prispevkov pa najbrž ne bo mogoče dobiti potrebnih sredstev. Dokler župnišče na Primskovem ne bo primerno popravljeno, toliko časa tudi ne bo duhovnika stalno tam.

G. župnik v pokoju Anton Jemec je naročil in plačal sem obhajilno pateno za podružno cerkev na Primskovem.

Za napravo novega Marijinega oltarja v župni cerkvi v Kranju nabirajo prostovoljne prispevke nekatere gospe in gospodične iz Kranja na nabiralnih polah, ki jih je napravil župni urad.

Bogaboječneži. Nekateri imajo najbrž res velik strah pred Bogom, da vedno ostajajo med cerkvenimi vratih. S tem so položili že dve vzmehi pri napravi za zapiranje cerkvenih vrat. Če bo šlo tako naprej, ne bo mogoče več nabavljati novih vzmehi za zapiranje vrat in bo zopet vleklo skozi vso cerkev. Zato prosim, da vsi župljani pazite na to, da ne bodo več razni „bogaboječneži“ zaslanjali cerkvenih vrat in pokvarjali peres pri samozapiralkah.

Cerkovniško službo na Hujah je odpovedal s 1. jan. 1938 g. Fegic Alfonz in podružna cerkev na Hujah nima sedaj cerkovnika. Za sv. obhajilo naj vaščani iz Huj in Klanca pokličejo kar župniškega cerkovnika.

Katoliška akcija za delavsko mladino je pričela izdajati v Ljubljani stanovski list za delavsko mladino, ki izhaja dvakrat na mesec in stane za celo leto le Din 10. Vsak katoliški delavski fant in katoliško delavsko dekle naj bi ga naročila, predvsem pa brala. Želeti bi bilo, da bi se organizirali manjši krožki, ki bi skupno dobivali ta list in bi skrbel v vsakem krožku vodja krožka, da se list „Mi mladi delavci“ razdeluje. Vsaka številka lista „Mi mladi delavci“ prinaša v kratkih, a jedrnatih sestavkih polno potrebnih in zanimivih naukov za mladega delavca. Fantje in dekleta, sezite po tem glasilu katoliške akcije za delavsko mladino.

Za Katoliško akcijo mladih delavcev potrebujemo nekaj mladih in agilnih fantov delavskega stanu. Vsi oni, ki bi imeli veselje, da se posvete Katoliški akciji med mladim delavstvom, naj se zglase v župni pisarni.

Kranjski zvon prihaja večkrat s precejšnjo zamudo in se nekateri nad tem upravičeno pritožujejo. Prosim, da imate malo potrpljenja, zamudo povzroče različni faktorji, največ je pa kriva je pa prezaposelnost izdajatelja, ki pri najboljši volji pogosto ne more o pravem času napisati in zbrati potrebno gradivo.

Darovanja sveč na Svečnico se je udeležilo zelo veliko število faranov. Vsem darovalcem se prav iskreno zahvaljujem za sveče in darove v denarju za župno cerkev.